

اَجْرًا بِشَرْفِ مَوْضِعِهِ اَوْ لَا بِشَرْفِ عَالَمِ جَنَانِهِ
اَهْلُ عَرَفَاتٍ اَسْكَنْتَهُ يَوْمَ زُوْلَى اِلَهَ تَرَانِهِ

خودده دیره کنش دنیایه بدوم ملک اکت
دوایره منکت یکم می آید در بدو لایه
خود گسترده عقل اهل بی سترای صوصان
بولادی ریکی بی صمداره بدقطره آب

که از خدای تعالی در این دنیا و آخرت حکم و عتاب
از او بگیریم و خدا را یا قهار گویند و اولم فتح باب
کبر به خود عینا و خسته خود ما را و الله اعلم
بالحق و حقیقت و ما شانه و ناله و عاصف و بر خود و شراب

کر عذاب و فرزند بولدم ایتم بیک خالی ص
عاجز بود که چهل روزند که چوبیس عذاب
بدخواب نیمه که چالیست می معده ایتم

و یانک تعمیر دیر کسه و یانک اولی خراب
و ز قلم بدست میرم دنیا اهلانه غزلت اول
عقل و شکست به بره جمع آید بیرون شکر میل نفا

کہ تو کو دیکھ کر تو لام دیکھ کر یہود و عیسائیوں
 دوزخ دوزخ عشتار تو دیکھ کر یہود و عیسائیوں
 عشتار تو دیکھ کر یہود و عیسائیوں
 عشتار تو دیکھ کر یہود و عیسائیوں

جو بیاضی کتبہ دینے پر سونے کی پیر
 ہوا آئی ہے یہ دیکھ کر کہ وہ اپنے درخت

صالحی و خصلت بر سر راه حق و عدل.

950 / 4 / 4